



Република Србија
Привредни апелациони суд
З. Пж. 6096/2015
12.07.2017. године
Београд

П Р И М Љ Е Н О
У _____ прим. _____ прим. _____ ру
У _____ часописа
03-08-2017
П Р И В Р Е Д Н И С У Д
У В А Љ Е В У

У И М Е Н А Р О Д А

П Р И В Р Е Д Н И А П Е Л А Ц И О Н И С У Д, у већу састављеном од судије Драгољуба Јанковића, председника већа, судије Александре Поповић и судије Младена Николића у својству чланова већа, у правној ствари тужиоца „МАТЕКС“ д.о.о. ул. Мишарска бр.17, Шабац, кога заступа Бранислав Поповић, адвокат из Шапца, против првотуженог Савеза пчеларских организација Србије из Београда, ул. Др. Агостина Нета бр. 30 а као оснивача јавног гласила Часописа за пчеларство „Пчелар“ и друготуженог Родољуба Живадиновића из Житковца, ул. Стојана Јанићијевића бр. 112, које заступа Тијана Николић, адвокат из Београда, ради накнаде штете, вредност спора 3.091.900,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Ваљево П- 174/2015 од 09.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 19. јула .2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца па се ПОТВРЂУЈЕ пресуда Привредног суда у Ваљево П- 174/2015 од 09.07.2015. године.

Образложење

Првостепеном пресудом Привредног суда у Ваљево П- 174/2015 од 09.07.2015. године у ставу I изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се солидарно обавезу првотужени, Савез пчеларских организација Србије из Београда и друготужени, Родољуб Живадиновић из Житковца, да исплате тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете износ од 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од доношења пресуде па до коначне исплате и на име накнаде материјалне штете износ од 2.091.900,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.11.2014. године као дана подношења тужбе па до коначне исплате, као неоснован и у ставу II изреке обавезан је тужилац да туженим исплати износ од 105.750,00 динара на име трошкова поступка.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права. Истиче да је у првостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 1 и тачка 12. Закона о

парничном поступку, па у смислу навода из жалбе предлаже да се првостепена пресуда укине у побијаном делу и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на жалбу тужени оспорава тачност жалбених навода и основаност жалбених разлога, па предлаже да се жалба тужиоца одбије као неоснована.

Испитујући законитост и правилност првостепене пресуде, применом члана 386. Закона о парничном поступку, другостепени суд налази да жалба тужиоца није основана.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни битне повреде из члана 374. став 2. тачка 12. истог Закона на које се жалбом тужиоца неосновано указује.

Привредни апелациони суд налази да првостепена пресуда нема недостатака због којих се не може испитати. Разлози о битним чињеницама који су дати, јасни су и нису супротни стању у списима.

У конкретном случају, ради се о парници у спору мале вредности. Сагласно одредби члана 479. став 1 Закона о парничном поступку, пресуда или решење којим се окончава поступак у спору мале вредности, могу се побијати само због апсолутно битних повреда одредби парничног поступка (чл. 374 став 2 Закона о парничном поступку) и због погрешне примене материјалног права.

Према чињеничном стању утврђеном до закључења главне расправе, предмет тужбеног захтева је потраживање тужиоца у износу од 3.091.900,00 динара на име накнаде материјалне и нематеријалне штете. Оценом расположивих посмених доказа утврђено је да је дана 03.07.2014. године ЈУ Ветеринарски институт Републике Српске „Др. Васо Бутозан“ из Бања Луке трајно објавио на својој званичној интернет страници извештај о извршеном испитивању препарата „Аргус рас“, извештај је затим објављен на сајту Савеза удружења пчелара Републике Српске. Након консултације са Унијом новинара Србије тужени су информацију објавили на званичном сајту Савеза пчеларских организација Србије уз јасну назнаку порекла извештаја. Првотужени се дописима од 08.07.2014. године и 22.08.2014. године обратио управи за ветерину Министарства пољопривреде са циљем да се испита истинитост навода Института из Бања Луке. Поступајући по захтеву првотуженог, у просторијама тужиоца, извршена је контрола, па је Решењем Републичког ветеринарског инспектора бр. 275-323-1790/2014-05 од 26.08.2014. године забрањена производња и стављање у промет препарата „Аргус Рас“ будући да није поседовао одговарајуће дозволе надлежних органа. Дана 27.08.2014. године првотужени је наведену информацију објавио на свом званичном сајту. Тужилац је доставио деманти на ту информацију који је објављен без икаквих коментара у складу са Законом о јавном информисању. На основу одлуке Извршног одбора првотуженог, извештај Ветеринарског института Републике Српске „Др. Васо Бутозан“ из Бања Луке објављен је у часопису „Пчелар“ за месец септембар 2014. године. У октобарском часопису „Пчелар“ објављен је деманти тужиоца у целости и без коментара, у складу са Законом о информисању, а након тога је објављен одговор који је тужиоцу упућен од стране Ветеринарског института „Др. Васо Бутозан“. Наиме, у октобарском броју часописа објављен је у целини извештај Управе за ветерину Министарства пољопривреде од 27.08.2014. године о контроли која је извршена у просторијама тужиоца. У новембарском броју објављен је деманти тужиоца као и копија решења Министарства пољопривреде и заштите животне средине, Управе за ветерину бр. 323-07-2337/14-05 од 19.09.2014. године којим је усвојен захтев тужиоца и утврђено да су испуњени општи и

посебни услови за производњу хране за животиње (погаче за додатну прихрану пчела и витаминско минералне предсмеше - Аргус Рас и Меденко форте). Производ Аргус Рас је у легалној производњи од 10.10.2014. године када је донето решење Министарства пољопривреде и заштите животне средине, Управе за ветерину бр. 275-323-2656/14-05 којим је укинута решење Републичког ветеринарског инспектора бр. 275-323-1790/2014-05 од 26.08.2014. године о забрани производње и стављања у промет препарата Аргус рас и дозвољена тужиоцу производња и стављање у промет суплемент за додатну исхрану пчела „Аргус рас“.

Одлучујући о постављеном тужбеном захтеву првостепени суд је закључио да тужилац нема право на накнаду штете у износу од 3.091.900,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.11.2014. године па до исплате сходно члану 154. 158. И члана 200. Закона о облигационим односима, као и члану 116. став 1. Тачка 4. Закона о јавном информисању и медијима уз образложење да туженици нису објавили ниједну неистиниту информацију, те да су поступали са дужном пажњом.

Првостепени суд је донео правилну и закониту одлуку која ни једним жалбеним наводом није доведена у питање, јер је за своју одлуку првостепени суд дао јасне и убедљиве разлоге које у свему прихвата и овај суд као другостепени, нарочито у погледу примене материјалног права.

Није основан навод жалбе тужиоца да је првостепени суд у конкретној правној ствари требало да примени Закон о облигационим односима, а не Закон о јавном информисању и медијима због тога што се часопис „Пчелар“ у моменту објављивања није могао сматрати јавним гласилом на кога се примењују одредбе тада важећег Закона о јавном информисању и медијима, поготово када се има у виду да је тужбени захтев управо на томе и заснован, те да одговорност тужених произилази из члана 80. Закона о јавном информисању, да је одговорност тужених солидарна и то првотуженог који је оснивач јавног гласила часописа за пчеларство „Пчелар“, а друготуженог као вршиоца дужности главног и одговорног уредника. Наиме, часопис „Пчелар“ је регистрован у регистру који води Агенција за привредне регистре, па је стога првостепени суд био дужан да примени одредбе Закон о јавном информисању и медијима, а не Закона о облигационим односима.

Није основан навод жалбе тужиоца да тужени не одговарају за пренос нетачне информације већ да одговарају за објављивање информације да је препарат „АРГУС РАС“ исправан или штетан за здравље на територији Републике Србије. Дакле, реч је о сасвим контрадикторном жалбеном наводу али свакако треба истаћи да је чланом 4. став 1 Закона о јавном информисању и медијима прописано да је јавно информисање слободно и не подлеже цензури. Затим да је чланом 5. став 1 истог закона прописано да се путем медија објављују информације, без обзира на начин на који су прибављене, у складу са одредбама истог закона, док је одредбом члана 83. став 1. Закона о јавном информисању и медијима прописано да лице на које се односи информација, која може да повреди његово право или интерес, може од одговорног уредника захтевати да, без накнаде, објави одговор у коме оно тврди да је информација неистинита, непотпуна или нетачно пренета. Узимајући све наведено у обзир, тужени су поступили у свему у складу са новинарском пажњом имајући у виду јавни интерес заштите здравља људи, као и да информација која је објављена у јавним медијима потиче од релевантне научне институције, те да је пренесена веродостојно и истинито, што је у потпуности у складу са чланом 9. наведеног закона, односно тужени је омогућио тужиоцу у законском року, да износи чињенице којима

утврђује неистинитост ових информација да тужилац не би трпео штету услед оваквог објављивања. Осим тога, тужени су поступили у свему сходно члану 96. став 1. Закона о јавном информисању и медијима и одговор, односно исправку објавили у истом делу медија, у истом издању, у истој рубрици, као што је била објављена информација на коју се одговара, и то под истим насловом, те су у свему сходно члану 97. истог закона одговор, односно исправку објавили без икаквих измена, изостављања и допуна, те нису коментарисали одговор, односно исправку у истом броју медија, нити у другим емисијама на дан објављивања одговора, односно исправке.

Неоснован је тужбени захтев тужиоца да је првостепени суд погрешио јер није обавезао тужене за накнаду штете. Наиме, повреда доброг пословног угледа привредног друштва, као повреда заштићеног нематеријалног добра сама по себи не може довести до новчане накнаде штете на име нематеријалне штете, јер се последице те повреде не манифестују у једном од правно признатих видова нематеријалне штете. Самим тим, накнада нематеријалне штете коју потражује правно лице не ужива судску заштиту, јер се видови нематеријалне штете могу досуђивати само физичким лицима.

Правилна је одлука о трошковима парничног поступка донета на основу члана 150., 154. и 163. Закон о парничном поступку, а исти су одмерени према важећој Таксеној тарифи.

Из наведених разлога на основу члана 390. Закон о парничном поступку одлучено је као у изреци ове пресуде.

АП/ЗЂ/ВМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Драгољуб Јанковић, с.р.

Тачност отправка оверава:

